

יד. צוה לנגן ואמר מאמר ד"ה גדול יהי כבוד הבית הזה האחרון
מן הראשון — הוגה ע"י כ"ק אדמו"ר שליט"א.

* * *

טו. כפרשת דברים — שעומדים לקרוא עתה — אומר משה
רבינו לבנו"י: "ה' אלקי אבותיכם יוסף עליכם ככם אלף פעמים ויברך
אתכם כאשר דבר לכם"⁹⁸, ופרש"י: "מהו שוב ויברך אתכם כאשר דבר
לכם, אלא אמרו לו, משה, אתה נותן קצבה לברכותינו .. אמר להם, זו
משלי הוא, אבל הוא יברך אתכם כאשר דבר לכם".

ולכאורה אינו מובן: מדוע הוצרך משה לומר את דבריו בלשון
שיש בו קושיא שיצטרך לתרצה בו, והרי הי' יכול לומר מתחלה שברכה
זו אינה אלא משלו, ואילו הקב"ה יתן הרבה יותר מזה?

והביאור בזה — כיון שהקב"ה מתאוה לתפלתן של ישראל⁹⁹,
כמ"ש¹⁰⁰ "למעשה ידיך תכסוף",

— וזהו ג"כ המענה לאלו שמקשים: מדוע צריך להיות כללות
ענין התפלה: ממה — נפשך, אם מגיע לו, הרי "נאמן הוא בעל מלאכתך
שישלם לך שכר פעולתך"¹⁰¹ גם ללא בקשה; ואם לא מגיע לו — מה
תועיל הבקשה? אלא הביאור בזה, שרצונו של הקב"ה שיהיו ההמשכות
ע"י התפלה דוקא, כי "למעשה ידיך תכסוף" —

ולכן מלכתחילה אמר להם משה "אלף פעמים" בלבד, כדי
שתתעורר אצלם הקושיא "אתה נותן קצבה לברכותינו" ויבקשו יותר
מזה, ועי"ז יומשך להם כבקשתם.

אלא, כיון שיש צורך בעשיית כלים לקבלת ההמשכה, נתן להם
משה משלו "אלף פעמים", שמספר אלף כולל את כל עניני העולמות,
ונכלל בו גם עולם האצילות (כידוע בענין "נעשים מוחו ולבו זכים אלף
פעמים ככה"¹⁰², ש"אלף" הוא בחי' אצילות¹⁰³); ולאחרי שישנו הענין
דעשיית כלים, אזי, לאחר בקשה ותפלה, ממשכים אור שלמעלה מהכלים
— אור הבל"גגבול.

(98) א, יא.
(99) מדרש תהלים קטו, א. ל"ש שם דמו
תתעד.
(100) איוב יד, טו. וראה שלי"ה שער הגדול ב.
(כט, ב ואל"ך). עבוה"ק חלק העבודה כחלתו.
(101) אבות ספ"ב.
(102) תרי"א בראשית כחלתו (א, ב).
(103) דאה אוה"ת בראשית (כרך ו) תתרכו.